

Životopis paní Emílie Fialové

Emílie Fialová, rozená Heroldová, se narodila 29. srpna 1947 v Pardubicích. V Pardubicích žila do svých šestnácti let. Doma od rodičů moc o politice neslyšela, tak se o ni moc nezajímala ani v budoucnu. Jako malá chtěla být zpěvačkou, dokonce roku 1964 vyhrála talentovou soutěž, ale nedokázala se prosadit. Škola ji nikdy moc nebavila, vyučila se prodavačkou a se studiem skončila.

Během výuky jí její kolegyně řekla, že na vojně shání zpěvačku do vojenského orchestru. Paní Fialová tam zašla a byla přijata. Zde se seznámila se panem Janem Fialou, kterého si vzala za manžela a následně se přestěhovali do Nymburku. Během okupace se jí povedlo říct, co říkat neměla a byla vyhozena z práce. Po tři čtvrtě roku nezaměstnanosti byla přijata roku 1970 do vodáren, kde byl zaměstnán i její manžel. Když ve vodárnách začínala, jezdila s ostatními kontrolovat různá potrubí, později se věnovala účetnictví. Často se setkávala s vojáky Sovětského svazu a spřátelených republik a ačkoliv nebyla spokojena s jejich přítomností, tak si, možná kvůli vlastní negativní zkušenosti, nikdy nedovolila nic říct.

Po Sametové revoluci jim byla zrestituována cihelna, která patřila rodičům jejího manžela. Cihelna musela být přestavěna, protože nevyhovovala hygienickým předpisům. Po přestavbě se paní Fialová v cihelně věnovala účetnictví. S panem Fialou měla dvě děti, syna a dceru. Cihelnu chtějí předat právě svým dětem. Její život byl podle jejích slov normální a průměrný.